

Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

DOZE-PL.050.12.2025.AB
4103500.16531448.13507869
Warszawa, 05-12-2025

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10IN13591 Posła Stanisława Lamczyka oraz grupy Posłów w sprawie zacieśnienia współpracy rządu RP z władzami samorządowymi, środowiskiem akademickim i gospodarczym woj. pomorskiego w kontekście najważniejszych wyzwań rozwojowych regionu, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Realizacja inwestycji w zakresie morskich farm wiatrowych (MFW) w polskiej części Bałtyku już teraz generuje realne zamówienia dla krajowego przemysłu i polskich firm oraz stanowi ważny impuls do rozwoju gospodarczego kraju, w tym dla województwa pomorskiego. Z punktu widzenia administracji publicznej, perspektywy rozwoju morskich farm wiatrowych w Polsce są postrzegane jako strategiczna szansa na trwałe zakorzenienie lokalnego łańcucha dostaw i usług w offshore wind.

Przede wszystkim inwestycje w morską energetykę wiatrową to ogromny impuls rozwojowy dla polskich portów morskich i ich zaplecza. Porty instalacyjne staną się centralnym punktem łańcucha dostaw, co przełoży się na efektywność i terminowość instalacji turbin. Już w 2026 r. w gdańskim terminalu Baltic Hub ma się zakończyć budowa nowego terminala instalacyjnego dla obsługi morskich farm wiatrowych. Warto również podkreślić zaawansowany stan prac w przygotowaniu portów serwisowych, co stanowi ogromną szansę na rozwój dla portów średnich i małych. W usteckim porcie powstanie baza serwisowa PGE Baltica oraz RWE. W Łebie powstają bazy serwisowe dla projektów realizowanych wspólnie przez Equinor i Polenergię oraz przez Orlen i Northland Power. Z kolei Ocean Winds zdecydował się na port Władysławowo, gdzie ulokuje bazę serwisową dla swojego projektu.

Polscy dostawcy mają ogromny potencjał w zakresie produkcji surowców (stal, miedź), projektowania, przygotowania inwestycji oraz wytwarzania elementów turbin (wirniki, gondole, wieże, konstrukcje wsporcze). W gdyńskiej stoczni Crist powstają kadłuby statków do obsługi farm, a Grupa Przemysłowa Baltic specjalizuje się w budowie trafostacji, które już dziś działają na farmach wiatrowych na całym świecie.

Co więcej, zagraniczni inwestorzy dostrzegają potencjał Pomorza – m.in. GRI Renewable Industries S.L., wspólnie z ARP i Baltic Towers, budują w Gdańsku fabrykę wież dla morskiej energetyki wiatrowej.

Inwestycje w morskie farmy wiatrowe w polskiej części Bałtyku doskonale wpisują się w działania Rządu RP na rzecz zwiększenia udziału Pomorza. Realizacja tych projektów

wspiera rozwój technologii oraz energetyki odnawialnej wzmacniając pozycję regionu jako kluczowego ośrodka innowacji i nowoczesnej gospodarki.

Ze względu na nadmorskie położenie oraz pozostałe uwarunkowania fizjograficzne, bardzo dobre warunki wietrzne, solarne oraz duże możliwości w zakresie pozyskiwania biomasy, w szczególności biogazu, przekłada się na znaczący potencjał województwa pomorskiego do produkcji energii z OZE.

Pomorskie przekracza postawione przez UE wymagania odnośnie do rozwoju energetyki ze źródeł odnawialnych Wg danych GUS, w 2019 r. udział produkcji energii elektrycznej z OZE w stosunku do zużycia energii ogółem wynosił w regionie 27,4% (wzrost w porównaniu z 2013 r. o ponad 10 p.p.). Z kolei 51,9% (od 2013 r. wzrost o ponad 15 p.p.) energii wytwarzanej w regionie pochodzi z OZE, przy czym największą część tej energii wytwarzają farmy wiatrowe (ok. 86%).

Zgodnie ze Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030 przyjętą przez Sejmik Województwa Pomorskiego w kwietniu 2021 r. Udział produkcji energii elektrycznej z OZE w stosunku do zużycia energii elektrycznej ogółem ma do końca dekady wynieść 32%.

Morska energetyka wiatrowa stanowi kluczowy element krajowej strategii energetycznej. Polska planuje osiągnąć 5,9 GW mocy zainstalowanej do 2030 roku oraz około 18 GW do 2040 roku, co zostało uwzględnione w projekcie Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu. Inwestycje w morskie farmy wiatrowe na polskim Bałtyku mają istotne znaczenie gospodarcze, generują zamówienia dla krajowego przemysłu i firm, stymulując rozwój gospodarki. Wraz z rozwojem technologii koszty budowy i eksploatacji morskich farm wiatrowych będą się obniżać, a produkcja energii stanie się coraz bardziej konkurencyjna względem tradycyjnych źródeł energii.

Pojawienie się w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym dodatkowych prawie 18 GW mocy z morskich farm wiatrowych docelowo spowoduje spadek cen hurtowych energii, co przełoży się na obniżenie cen dla odbiorców końcowych. Ustawa z dnia 9 października 2025 r. wprowadziła szereg istotnych zmian, które mają na celu usprawnienie procedur inwestycyjnych i zwiększenie przewidywalności mechanizmu wsparcia dla morskich farm wiatrowych w Polsce. Jednym z kluczowych elementów nowelizacji jest ograniczenie mechanizmu waloryzacji ceny wsparcia wynikającej z wygranej aukcji – waloryzacja będzie możliwa wyłącznie do wysokości średniookresowego celu inflacyjnego Narodowego Banku Polskiego, czyli maksymalnie do 2,5%. Ma to na celu eliminację ryzyka nadmiarowych korzyści dla inwestorów oraz ograniczenie presji na wzrost cen energii elektrycznej.

Równocześnie uproszczono procedury inwestycyjne, m.in. poprzez umożliwienie mikroprzesunięć fundamentów turbin wiatrowych do 50 metrów, dzielenie obszarów lokalizacyjnych na dwie farmy oraz wspólne wykorzystanie infrastruktury elektroenergetycznej przez więcej niż jeden projekt. Wprowadzono także warunkową prekwalfikację do aukcji, co zwiększa szanse na pozytywne rozstrzygnięcie nadchodzącej aukcji offshore zaplanowanej na grudzień 2025 roku. Dodatkowo przewidziano mechanizm aukcji interwencyjnej w 2026 roku, który ma zabezpieczyć ciągłość rozwoju sektora w przypadku niepowodzenia aukcji w roku bieżącym.

Rozwój autoprodukcji przemysłowej w oparciu o OZE jest jednym z kluczowych elementów zwiększenia niezależności energetycznej zarówno przemysłu, jak i całego kraju. Według danych Aurora Research Energy, w roku 2030 luka w zapotrzebowaniu przemysłu na długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej bezpośrednio od wytwórcy (PPA) może wynieść niemal 30 TWh. Wskazuje to na pilną potrzebę intensywnego rozwoju OZE,

ponieważ długoterminowa stabilizacja cen energii jest warunkiem utrzymania konkurencyjności przemysłu energochłonnego na rynkach globalnych.

W związku z powyższym oraz w kontekście unijnych wymogów dotyczących ulg dla odbiorców energochłonnych, wprowadzono wyższe ulgi dla sektorów narażonych na ryzyko lub szczególne ryzyko przeniesienia działalności poza Unię Europejską. Zachowano minimalny wymóg, aby współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej wynosił co najmniej 3%. Obecnie wysokość ulgi nie jest uzależniona od tego współczynnika, zastosowano maksymalne stawki dopuszczone w wytycznych CEEAG, tj. 75% lub 85% wartości wszystkich opłat dotyczących energii elektrycznej wspierających transformację energetyczną. Zakres ulg został rozszerzony z 63 do 116 sektorów, co oznacza podwojenie liczby branż objętych wsparciem.

Dzięki tym rozwiązaniom odbiorcy energochłonni mogą ponosić koszty opłat związanych z OZE, kogeneracją i tzw. „zielonymi certyfikatami” na poziomie zaledwie 25% lub 15% obowiązku, co jest wartością wielokrotnie niższą niż dla pozostałych odbiorców energii elektrycznej. Jest to szczególnie istotne dla utrzymania działalności przemysłu kluczowego dla bezpieczeństwa narodowego.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega wagę i rolę OZE, dlatego aktywnie pracuje nad uproszczeniem procedur administracyjnych dla tych inwestycji. Ustawa z dnia 9 października 2025 r. wprowadziła rozwiązanie, zgodnie z którym przedsiębiorca odbierający energię linią bezpośrednią z instalacji OZE zlokalizowanej na obszarach przyspieszonego rozwoju (OPRO), wpisany do wykazu odbiorców przemysłowych URE, będzie zwolniony z opłaty solidarnościowej. Celem przepisu jest zwiększenie opłacalności i popularyzacja linii bezpośrednich oraz integracji z obszarami OPRO. Ustawa ustala również ramy prawne dla opracowania i wdrożenia cyfrowego mapowania potencjału OZE oraz wyznaczania obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji OZE, co ma umożliwić szybsze lokalizowanie inwestycji i skrócenie procedur administracyjnych.

Ponadto nowy projekt nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii (UC118) będzie służył dalszemu upraszczaniu procedur OZE również dla przedsiębiorców. Projekt realizuje transpozycję dyrektywy 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r., zmieniającej dyrektywę 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, także w zakresie procedur inwestycyjnych.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kloska
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM.